

stemmelser tilligemed ønskelige og nødvendige Tilføjelser samles i en enkelt Lov, saaledes at alle kunne have let Adgang til at gøre sig bekendte med, hvad der er Ret og Pligt for Valgmenigheder.

De efterfølgende Ændringsforslag, som stilles af Udvalgets Flertal, angaa alle mindre væsentlige Punkter i Lovforslaget.

Et Mindretal (*Borgbjerg og Sabroe*) tiltræder Forslaget og de af Flertallet foreslaaede Ændringer.

Et Mindretal (*Harald Holm*) har ganske vist ikke den Opfattelse af Valgmenighedernes Betydning indenfor Folkekirken, der fremsættes i Anmærkningerne til Forslaget om Menighedsraad, at de kunne „midlertidige Foranstaltninger“, „som der bør arbejdes hen til at gøre saa faa og af saa kort Varighed som mulig“. Det finder det tværtimod heldigt, at der efterhaanden danner sig flere og flere Menighedskredse, der frivillig stille sig til Folkekirken Tjeneste, og at disse Kredse vinde den fornødne Fasthed, saa de ad Erfaringens Vej kunne lære at leve et sundt Menighedsliv under Frivillighedens Vilkaar. Men paa den anden Side gaar Mindretallet ud fra, at en Valgmenigheds Dannelses bør være en meget alvorlig Sag. Hvor man ledet af en blot forbigaaende Stemning har besluttet sig til et saadant Skridt, vil det sikkert være bedst, at man snarest muligt kan komme bort derfra igen, og Mindretallet er derfor for saa vidt tilfreds med den Bestemmelse i Forslaget, der fritager Valgmenighederne for at bygge deres egen Kirke. Ligesom de derved lettere kunne danne sig, kunne de ogsaa lettere opløse sig, og de ville navnlig kunne faa en i mange Tilfælde gavnlig Lærlighed til i nogen Tid at indhøste Erfaring om Bæreevnen af den Samværelse, der førte til deres Dannelses.

Da Ministerens Forslag hviler paa den Betragtning, at Valgmenigheder helst snarest mulig bør opløse sig og træde tilbage i Sognemenighederne, er det naturligt, at han ikke ønsker at give dem nogen

Plads som selvstændigt Led i den Kirkeforfatning, som Loven om Menighedsraad skal lægge Grunden til, og at han derfor kun giver deres Medlemmer Ret til at gøre deres Indflydelse gældende paa den folkekirkelige Ordning gennem Sogdenes Menighedsraad og med Flid undgaar at betegne Valgmenighedernes Menighedsraad med dette Navn.

Da Mindretallet derimod, som det nærmere har udviklet i sin Betænkning over Loven om Menighedsraadene, ønsker, at den fremtidige Forfatning for Folkekirken skal bygges baade paa de Menigheder, der dannes af Sogdenes Flertal, og paa Valgmenighederne, er det lige saa naturligt, at det ikke ønsker, at Valgmenighedens Medlemmer skulle kunne vælges ind i Sogdenes Menighedsraad, men mener, at Valgmenighedernes egne Menighedsraad maa stilles sideordnede med Sognemenighedernes. Det stiller derfor en Række Ændringsforslag, der gaa ud paa at ombytte det i Forslaget anvendte Ord „Bestyrelse“ med Ordet „Menighedsraad“, hvilket Ord efter dets Formening ogsaa i og for sig passer fuldt saa godt, hvor Talen er om en Valgmenighed, som hvor Talen er om en Sognemenighed.

Mindretallet er enig i, at det er heldigt, at man har samlet alle de gældende Bestemmelser om Valgmenighedernes Forhold i en enkelt Lov. Men det kan ikke se bort fra, at mange reglementariske Bestemmelser faa en større Betydning, naar de optages i en Lov, end saa længe de kun findes i ministerielle Skrivelser. Og det finder, at man paa flere Punkter har foreslaaet Bestemmelser optagne i Loven, der ville være vanskelige for Valgmenighederne at overholde, og som ville indskrænke den Frihed, de hidtil faktisk have haft.

Mindretallet finder saaledes ikke nogen Grund til, at Regulativet for en Valgmenigheds Bestyrelse skal „approberes“ af Biskoppen. Det anser det for tilstrækkeligt, at det „meddeles“ ham. Det finder det ikke rigtigt at paalægge Valgmenighedernes Menighedsraad Forpligtelse til at